

Des visages souriants et des cœurs reconnaissants

Par Carlos A. Godoy
des soixante-dix

Χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές

Από τον Πρεσβύτερο Κάρλος Α. Γκοντόν
Των Εβδομήκοντα

Conférence générale d'octobre 2025

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante.

Il y a un peu plus d'un an, j'ai été relevé de mon appel dans la présidence des soixante-dix, un changement qui a été annoncé ici, lors de la conférence générale. Parce que mon nom a été prononcé peu de temps après celui des Autorités générales émérites, beaucoup ont supposé que ma période de service était également achevée. Après la conférence, j'ai reçu de nombreux messages de gratitude et de bons vœux pour la prochaine étape de ma vie. Certaines personnes m'ont même proposé d'acheter ma maison au nord de Salt Lake. C'était agréable de voir que j'allais manquer à certains et aussi de savoir que nous n'aurons pas de mal à vendre notre maison lorsque mon service prendra fin. Mais je n'en suis pas encore là.

Ma nouvelle affectation nous a conduits, Monica et moi, sur le beau continent africain, où l'Église est florissante. C'est une bénédiction que de servir parmi les saints fidèles de l'interrégion du Sud de l'Afrique et d'être témoin de l'amour du Seigneur pour eux. Il est inspirant de voir des familles intergénérationnelles de tous horizons, notamment de nombreux membres de l'Église prospères et instruits, consacrer leur temps et leurs talents à servir autrui.

En même temps, compte tenu de la démographie de cette région, de nombreuses personnes aux moyens modestes se joignent à l'Église et voient leur vie transformée grâce aux bénédictions du paiement fidèle de la dîme, et aux possi-

Το μεγαλείο των Αγίων μας στην Αφρική γίνεται ακόμη πιο εμφανές καθώς αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες της ζωής και τις απαιτήσεις μιας αυξανόμενης Εκκλησίας.

Πριν από λίγο περισσότερο από έναν χρόνο, απηλλάγην από την ανάθεσή μου στην Προεδρία των Εβδομήντα, μια αλλαγή που ανακοινώθηκε εδώ στη γενική συνέλευση. Επειδή το όνομά μου διαβάσθηκε κοντά σε εκείνα των Μελών της Γενικής Εξουσίας που γίνονταν επίτιμα μέλη, πολλοί υπέθεσαν ότι τελείωνε και ο χρόνος υπηρετήσεώς μου. Μετά τη συνέλευση, έλαβα πολυάριθμα μηνύματα ευγνωμοσύνης και ευχές για την επόμενη φάση της ζωής μου. Μερικοί μάλιστα προσεφέρθησαν να αγοράσουν το σπίτι μου στη Βόρειο Σωλτ Λέηκ. Ήταν ωραίο που διεπίστωσα ότι θα έλειπα σε ανθρώπους και επίσης να ξέρω ότι δεν θα έχουμε πρόβλημα να πωλήσουμε το σπίτι μας, όταν τελειώσω. Αλλά δεν έχω φθάσει ακόμη εκεί.

Η νέα μου ανάθεση με τη Μόνικα με οδήγησε στην πανέμορφη Αφρική, όπου η Εκκλησία ακμάζει. Ήταν μία ευλογία να υπηρετήσω ανάμεσα στους πιστούς Αγίους στην Περιοχή Νοτίου Αφρικής και να γίνω μάρτυρας της αγάπης του Κυρίου γι' αυτούς. Είναι εμψυχωτικό να βλέπεις γενεές οικογενειών όλων των υποβάθρων, συμπεριλαμβανομένων πολλών επιτυχημένων και μορφωμένων μελών της Εκκλησίας, να αφιερώνουν τον χρόνο και τα ταλέντα τους για να υπηρετούν άλλους.

Ταυτοχρόνως, δεδομένων των δημογραφικών στοιχείων της περιοχής, πολλοί άνθρωποι με περιορισμένα οικονομικά μέσα προσχωρούν στην Εκκλησία και μεταμορφώνουν τη ζωή τους μέσω των ευλογιών της πίστεως στη δεκάτη και

bilités d'études qu'offre l'Église. Des programmes tels que « Réussir ses études », « EnglishConnect », « BYU–Pathway Worldwide » et le fonds perpétuel d'études sont une bénédiction pour de nombreuses personnes, en particulier la génération montante.

James E. Faust a déclaré un jour : « On dit que notre Église fait peu de convertis parmi les grands de ce monde, mais qu'elle rend grands les gens ordinaires. »

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante. Ils les abordent toujours avec une attitude positive. Ils démontrent bien le célèbre enseignement de Russell M. Nelson :

« La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie.

« Lorsqu'elle est centrée sur le plan du salut de Dieu et sur Jésus-Christ [...] et son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. »

Ils restent joyeux malgré leurs difficultés. Ils ont appris que notre relation avec le Sauveur nous permet d'aborder les difficultés le visage souriant et le cœur reconnaissant.

Je vais vous raconter certaines de mes expériences avec ces saints fidèles qui illustrent ce principe, en commençant par le Mozambique.

Au Mozambique

Il y a quelques mois, j'ai présidé une conférence pour un pieu organisé il y a à peine un an et qui comptait déjà dix unités. Plus de 2 000 personnes remplissaient la petite église et on avait installé trois tentes à l'extérieur. Le président de pieu a trente et un ans, sa femme en a vingt-six et ils ont deux jeunes enfants. Il dirige sans se plaindre, avec un visage souriant et un cœur reconnaissant, ce pieu en pleine croissance dont les membres rencontrent de nombreuses difficultés.

Lors d'un entretien avec le patriarche, j'ai appris que sa femme était gravement malade et qu'il avait du mal à s'occuper d'elle. Après en avoir parlé avec le président de pieu, nous lui avons donné une bénédiction de la prêtrise. J'ai demandé au patriarche combien de bénédictions

των εκπαιδευτικών ευκαιριών που προσφέρει η Εκκλησία. Προγράμματα όπως το Succeed in School, EnglishConnect, BYU–Pathway Worldwide και το Ταμείο Συνεχούς Εκπαιδευσεως ευλογούν πολλές ζωές, ειδικώς εκείνες της ανερχόμενης γενεάς.

Ο Πρόεδρος Τζέιμς Ε. Φάουστ δήλωσε κάποτε: «Έχει ειπωθεί ότι αυτή η εκκλησία δεν προσελκύει απαραίτητως σπουδαίους ανθρώπους, αλλά πιο συχνά κάνει τους συνήθεις ανθρώπους σπουδαίους».

Το μεγαλείο των Αγίων μας στην Αφρική γίνεται ακόμη πιο εμφανές καθώς αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες της ζωής και τις απαιτήσεις μιας αυξανόμενης Εκκλησίας. Το προσεγγίζουν πάντα με θετική στάση. Ενσαρκώνουν καλά τη γνωστή διδαχή του Προέδρου Ράσσελ Μ. Νέλσον:

«Η χαρά που αισθανόμαστε έχει λίγο να κάνει με τις συνθήκες της ζωής μας και τα πάντα με το σημείο εστίασης της ζωής μας.

«Όταν το σημείο εστίασης της ζωής μας είναι στο σχέδιο σωτηρίας του Θεού και στον Ιησού Χριστό και στο Ευαγγέλιό Του, μπορούμε να νιώσουμε χαρά άσχετα από το τι συμβαίνει –ή δεν συμβαίνει– στη ζωή μας».

Βρίσκουν χαρά παρά τις δυσκολίες τους. Έχουν μάθει ότι η σχέση μας με τον Σωτήρα μάς δίνει τη δυνατότητα να προσεγγίζουμε τις δυσκολίες με χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω μερικές από τις εμπειρίες μου με αυτούς τους πιστούς Αγίους που επεξηγούν αυτήν την αρχή, ξεκινώντας από τη Μοζαμβίκη.

Μοζαμβίκη

Πριν από λίγους μήνες, προήδρευσα σε μία συνέλευση πασσάλου για έναν πάσσαλο ενός έτους που είχε ήδη 10 μονάδες. Περισσότεροι από 2.000 άνθρωποι γέμισαν τη μικρή εκκλησία και τρεις σκηνές που είχαν στηθεί έξω. Ο πρόεδρος πασσάλου είναι 31 ετών, η σύζυγός του είναι 26 και έχουν δύο μικρά παιδιά. Ηγείται αυτού του αναπτυσσόμενου και γεμάτου δυσκολίες πασσάλου χωρίς παράπονα – μόνο με χαμογελαστό πρόσωπο και ευγνώμονα καρδιά.

Σε μία συνέντευξη με τον πατριάρχη, έμαθα ότι η σύζυγός του ήταν σοβαρά άρρωστη και εκείνος πάσχιζε να της παράσχει τα προς το ζην. Αφού συζητήσαμε το θέμα με τον πρόεδρο πασσάλου, της δώσαμε μία ευλογία της ιεροσύνης. Ρώτησα τον πατριάρχη πόσες πατριαρχικές

patriarcales il donnait en moyenne.

Il a dit : « Huit à dix. »

J'ai demandé : « Par mois ? »

Il m'a répondu : « Par semaine ! » Je lui ai dit qu'il n'était pas sage d'en faire autant par semaine.

Il a dit : « Frère Godoy, les gens continuent de venir chaque semaine, y compris de nouveaux membres et de nombreux jeunes. » Encore une fois, pas de plaintes, seulement un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Après la session du samedi soir de la conférence de pieu, alors que je me rendais à l'hôtel, j'ai remarqué que des gens achetaient de la nourriture le long de la route, tard le soir. J'ai demandé à mon chauffeur pourquoi ils achetaient de la nourriture après la tombée de la nuit, plutôt que d'en acheter pendant la journée. Il a répondu qu'ils travaillaient pendant la journée afin d'avoir l'argent nécessaire pour acheter de la nourriture le soir.

J'ai dit : « Oh, ils ont travaillé aujourd'hui pour manger demain. »

Mais il m'a corrigé : « Non, ils ont travaillé pendant la journée pour manger ce soir. » J'avais espéré que nos membres étaient dans une meilleure situation, mais il m'a confirmé que beaucoup d'entre eux rencontraient des difficultés similaires dans cette partie du pays. Le lendemain matin, lors de notre session du dimanche, en ayant pris conscience de leur situation, j'ai été encore davantage ému par leur visage souriant et leur cœur reconnaissant.

En Zambie

En allant à la réunion du dimanche, le président de pieu et moi avons vu un couple marcher le long de la route avec un bébé et deux enfants en bas âge. Nous nous sommes arrêtés pour leur proposer de les emmener. Ils étaient surpris et ravis. Quand j'ai demandé quelle distance ils devaient parcourir à pied pour se rendre à l'église, le père m'a répondu que cela prenait de quarante-cinq minutes à une heure, selon le rythme des enfants. Ils faisaient ce trajet aller-retour, chaque dimanche, sans se plaindre, mais avec un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Au Malawi

Un dimanche, avant une conférence de pieu, j'ai rendu visite à deux branches qui te-

ευλογίες δίνει κατά μέσο όρο.

«Οκτώ με δέκα» είπε.

Ρώτησα: «Ανά μήνα;»

Απήντησε: «Ανά εβδομάδα!» Τον συμβούλευσα ότι δεν ήταν συνετό να κάνει τόσες πολλές ανά σαββατοκύριακο.

«Πρεσβύτερε Γκοντόυ» είπε «συνεχίζουν να έρχονται κάθε εβδομάδα, συμπεριλαμβανομένων νέων μελών και πολλών νέων». Και πάλι, χωρίς παράπονα – μόνο με ένα χαμογελαστό πρόσωπο και μια ευγνώμονα καρδιά.

Μετά τη συνεδρίαση απογεύματος Σαββάτου της συνελεύσεως πασσάλου, καθ' οδόν προς το ξενοδοχείο, παρατήρησα ανθρώπους να αγοράζουν φαγητό κατά μήκος του δρόμου αργά το βράδυ. Ρώτησα τον οδηγό μου γιατί το έκαναν, όταν ήταν τόσο σκοτεινά και όχι κατά τη διάρκεια της ημέρας. Απήντησε ότι εργάζονταν κατά τη διάρκεια της ημέρας για να έχουν τα χρήματα να το κάνουν αργότερα.

«Ω, δούλευαν σήμερα για να φάνε αύριο» είπα.

Όμως με διόρθωσε: «Όχι, δούλευαν κατά τη διάρκεια της ημέρας για να φάνε απόψε». Ήλπιζα ότι τα μέλη μας θα μπορούσαν να είναι σε καλύτερη κατάσταση, αλλά επιβεβαίωσε ότι πολλοί αντιμετώπιζαν παρόμοιες δυσκολίες σε αυτό το τμήμα της χώρας. Το επόμενο πρωί, κατά τη διάρκεια της κυριακάτικης συνεδριάσεώς μας και έχοντας επίγνωση των συνθηκών τους, συγκινήθηκα ακόμη περισσότερο από τα χαμογελαστά πρόσωπά τους και την ευγνώμονα καρδιά τους.

Ζάμπια

Στον δρόμο για μια κυριακάτικη συγκέντρωση, ο πρόεδρος πασσάλου και εγώ είδαμε ένα ζεύγος να περπατά κατά μήκος του δρόμου με ένα μωρό και δύο μικρά παιδιά. Σταματήσαμε για να τους μεταφέρουμε. Έμειναν έκπληκτοι και ενθουσιασμένοι. Όταν ρώτησα πόσο μακριά έπρεπε να περπατήσουν μέχρι την εκκλησία, ο πατέρας απήντησε ότι θα μπορούσε να πάρει 45 λεπτά με μία ώρα, ανάλογα με τον ρυθμό των παιδιών. Έρχονταν αντιμετώποι με αυτό το ταξίδι μπρος-πίσω, κάθε Κυριακή, χωρίς παράπονα – μόνο χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές.

Μαλάουι

Μια Κυριακή πριν από μία συνέλευση πασσάλου, επισκέφθηκα δύο κλάδους που χρησιμο-

naient leurs réunions dans des écoles publiques. J'ai été surpris par l'humble état des bâtiments, dans lesquels il manquait même certaines des commodités de base. Lorsque j'y ai rencontré quelques membres, j'étais prêt à m'excuser pour les conditions inadéquates de leur lieu de culte, mais ils étaient heureux d'avoir un endroit près de chez eux pour se rassembler, évitant ainsi de longues heures de marches. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Zimbabwe

Le lendemain du samedi où nous avons eu une réunion de formation des dirigeants, le président de pieu m'a emmené aux réunions dominicales qui se tenaient dans une maison louée. Il y avait 240 personnes présentes. Puis l'évêque a présenté les dix nouveaux membres baptisés cette semaine-là. L'assemblée était répartie dans deux petites salles, avec quelques membres assis à l'extérieur du bâtiment, assistant à la réunion par les fenêtres et les portes. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Lesotho

J'ai visité ce beau petit pays, aussi connu sous le nom de « royaume des montagnes », pour superviser la transition d'un district de l'Église vers le statut de pieu. Après les réunions du samedi, j'ai assisté aux réunions dominicales dans l'une de leurs branches, dans une maison louée. La salle de Sainte-Cène était pleine à craquer et beaucoup de gens se tenaient devant la porte pour participer à la réunion. J'ai dit au président de branche qu'il avait besoin d'une maison plus grande. À ma grande surprise, il m'a informé qu'il ne s'agissait que de la moitié des membres de son unité. L'autre moitié prendrait part à une deuxième réunion de Sainte-Cène après la deuxième heure. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Je suis retourné au Lesotho plus tard quand un accident de la route mortel a touché plusieurs de nos jeunes, comme l'a déjà mentionné frère Christofferson. Quand j'ai rendu visite aux familles et aux dirigeants, je m'attendais à une atmosphère morose. Au lieu de cela, j'ai rencontré des saints forts et résilients qui faisaient face à la

poioύν δημόσια σχολεία ως ευκτήριους οίκους. Κατεπλάγην από τις ταπεινές και λιτές συνθήκες των κτηρίων, τα οποία στερούνταν ακόμη και κάποιες βασικές ανέσεις. Όταν συνάντησα μερικά μέλη εκεί, ήμουν έτοιμος να ζητήσω συγγνώμη για τις ανεπαρκείς συνθήκες στον ευκτήριο οίκο τους, αλλά ήταν ευτυχείς που είχαν ένα κοντινό μέρος να συγκεντρώνονται, αποφεύγοντας τον συνηθισμένο μακρύ περίπατο. Πάλι, δεν υπήρχαν παράπονα – μόνο χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές.

Ζιμπάμπουε

Ύστερα από ένα Σάββατο εκπαιδευσεως ηγεσίας, ο πρόεδρος πασάλου με πήγε στις κυριακάτικες συγκεντρώσεις που γίνονταν σε ένα ενοικιαζόμενο σπίτι. Παρευρέθησαν 240 άτομα. Κατόπιν, ο επίσκοπος παρουσίασε 10 νέα μέλη που βαπτίσθηκαν εκείνη την εβδομάδα. Το εκκλησίασμα ήταν διασκορπισμένο σε δύο μικρές αίθουσες, με μερικά μέλη να κάθονται επίσης έξω από το κτήριο, παρακολουθώντας τη συγκέντρωση από τα παράθυρα και τις πόρτες. Δεν υπήρχαν παράπονα – μόνο χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές.

Λεσότο

Επισκέφθηκα αυτή την όμορφη μικρή χώρα, γνωστή επίσης ως «το ορεινό βασίλειο», για να δω μία περιφέρεια της Εκκλησίας που ετοιμάζεται να γίνει πάσσαλος. Ύστερα από ένα Σάββατο συγκεντρώσεων, παρευρέθηκα στις συγκεντρώσεις Κυριακής σε έναν από τους κλάδους τους, σε ένα ενοικιαζόμενο σπίτι. Η αίθουσα μεταλήψεως ήταν κατάμεστη, με ανθρώπους να στέκονται έξω από την πόρτα για να συμμετάσχουν. Είπα στον πρόεδρο κλάδου ότι χρειαζόταν ένα μεγαλύτερο σπίτι. Προς έκπληξή μου, με πληροφόρησε ότι ήταν μόνο τα μισά μέλη του. Τα άλλα μισά θα παρευρίσκονταν σε μία δεύτερη συγκέντρωση μεταλήψεως μετά τη δεύτερη ώρα. Πάλι, δεν υπήρχαν παράπονα – μόνο χαμογελαστά πρόσωπα και ευγνώμονες καρδιές.

Επέστρεψα στο Λεσότο αργότερα λόγω ενός θανατηφόρου τροχαίου δυστυχήματος στο οποίο ενεπλάκησαν αρκετοί από τους νέους μας, που αναφέρθηκε ήδη νωρίτερα από τον Πρεσβύτερο Ν. Τοντ Κριστόφερσον. Όταν επισκέφθηκα τις οικογένειες και τους ηγέτες, περίμενα μία μελαγχολική ατμόσφαιρα. Αντιθέτως, συνάντησα

situation d'une manière édifiante et inspirante.

Sur cette photo, Mpho Anicia Nku, 14 ans, qui a survécu à l'accident, illustre bien cela quand elle dit : « Faites confiance à Jésus et tournez-vous toujours vers lui, parce que, grâce à lui, vous trouverez la paix et il vous aidera tout au long du chemin vers la guérison. »

Ce ne sont là que quelques exemples de leur attitude positive, parce qu'ils placent l'Évangile de Jésus-Christ au centre de leur vie. Ils savent où trouver de l'aide et de l'espoir.

Le pouvoir de guérison du Sauveur

Pourquoi le Sauveur peut-il nous secourir, quelles que soient les situations de notre vie ? La réponse à cette question se trouve dans les Écritures :

« Et il ira, subissant des souffrances, et des afflictions, et des tentations de toute espèce. [...] »

« Et il prendra sur lui [les] infirmités [de son peuple], afin que ses entrailles soient remplies de miséricorde [...] afin qu'il sache [...] comment secourir son peuple selon ses infirmités. »

Comme frère Bednar l'a enseigné, il n'y a pas de douleur, d'angoisse ou de faiblesse physique que le Sauveur ne connaisse pas. « Dans un moment de faiblesse, vous et moi pouvons nous écrire : 'Personne ne comprend [ce que je suis en train de vivre]. [...] ' Peut-être, en effet, qu'aucun être humain ne comprend. Mais le Fils de Dieu sait et comprend parfaitement. » Et pourquoi ? Parce qu'il a « ressenti et porté nos fardeaux bien avant nous ».

Je conclus en témoignant des paroles du Christ rapportées dans Matthieu 11 :

« Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, car je suis doux et humble de cœur ; et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« Car mon joug est doux et mon fardeau léger. »

Tout comme ces saints d'Afrique, je sais que cette promesse est vraie. Elle est vraie là-bas, et elle est vraie partout. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

δυνατούς και ανθεκτικούς Αγίους που αντιμετώπιζαν την κατάσταση με έναν ενθαρρυντικό και εμπνευσμένο τρόπο.

Η Μφο Ανίσια Νκου, 14 ετών, ένα επιζών θύμα δυστυχήματος σε αυτήν τη φωτογραφία, το περιέγραψε καλά με δικά της λόγια: «Εμπιστευθείτε τον Ιησού και πάντοτε να προσβλέπετε σε Εκείνον, γιατί μέσω Εκείνου θα βρείτε ειρήνη και Εκείνος θα σας βοηθήσει στη διαδικασία ιάσεως».

Αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα στα οποία βλέπουμε τη θετική στάση τους, επειδή επικεντρώνουν τη ζωή τους στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Ξέρουν πού να βρουν βοήθεια και ελπίδα.

Η θεραπευτική δύναμη του Σωτήρος

Γιατί μπορεί ο Σωτήρας να συμπαρίσταται σε αυτούς και σε εμάς σε οποιοσδήποτε συνθήκες της ζωής μας; Η απάντηση βρίσκεται στις γραφές:

«Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους...

«...Και θα πάρει επάνω του τις αδυναμίες τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμίσουν με έλεος... ώστε να μάθει... πώς να συμπαρίσταται στον λαό του σύμφωνα με τις αδυναμίες τους».

Όπως δίδαξε ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Α. Μπέντναρ, δεν υπάρχει σωματικός πόνος, αγωνία ή αδυναμία που μπορούμε να βιώσουμε που να μη γνωρίζει ο Σωτήρας. «Εσείς κι εγώ σε μια στιγμή αδυναμίας μπορεί να φωνάξουμε: "Κανείς δεν καταλαβαίνει [τι περνώ]...". Ίσως κανένας άνθρωπος δεν ξέρει. Αλλά ο Υιός του Θεού γνωρίζει τέλεια και καταλαβαίνει». Και γιατί; Επειδή αισθάνθηκε και σήκωσε τα φορτία μας πριν από εμάς.

Ολοκληρώνω με τη μαρτυρία μου για τα λόγια του Χριστού που βρίσκεται στο Κατά Ματθαίον 11 :

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

«Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

«Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ».

Ακριβώς όπως εκείνοι οι Άγιοι στην Αφρική, ξέρω ότι αυτή η υπόσχεση είναι αληθινή. Είναι αλήθεια εκεί και είναι αλήθεια παντού. Δίδω μαρτυρία γι' αυτό στο όνομα του Ιησού Χριστού,

αμήν.